

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۱۹/۰۴/۰۹

ظریف امینیار

داکتر غنی توطیه دولت طالبانی را خنثی کرد!

رییس جمهور داکتر غنی در چهار جبهه تا هنوز برنده است :

یک: وقتی شش ماه قبل مذاکرات غیر اصولی داکتر زلمی خلیلزاد با طالبان آغاز شد؛ یک تعداد سیاسیون پوهنتون نرفته و تولید شده جنگهای داخلی فکر کردند که دیگر کار داکتر غنی تمام است. بناً به آمریکا تملق کردن را بیشتر ساختند، علیه حکومت پروپاگاند و توطیه کردند، به سوی پاکستان (که آن را دشمن دیرینه خود می خواندند) سقوط نمودند و تا اینکه با طالبان (که دیروز می جنگیدند و ادعای مقاومت می کردند) نیز سرخم کردند اما در نهایت روز همه یکی پس از دیگری طوری به سقوط بی پیشینه و تنفر و خشم ملت مواجه شدند که اکثر آنها همین اکنون در معرض حذف شدن قرار دارند .

دو: داکتر خلیلزاد فکر می کرد که در وضعیتی که حکومت وحدت ملی قرار دارد، داکتر غنی را به سادگی از صحنه بیرون کند و توافق با طالبان را بالای سایر سیاسیون به هر قسمی که باشد می تواند تحمیل کند، اما نمی دانست که او به کسی روبروست که از دوره پوهنتون تا حالا در هر رقابت او را شکست داده است. داکتر خلیلزاد روند مذاکرات با طالبان را خیلی بصورت غیر حرفوی آغاز کرد و ظاهراً هم در چهار مورد بدون اشتراک اعضای نظام برحال افغانستان با طالبان به موافقه رسیده بود. او خرسند بود که ماموریت صلح را برای آمریکا به پایان رسانیده است، اما همه تلاشهای اش وقتی به چالش کشیده شد که داکتر غنی یک تنه علیه معامله پنهانی او مقاومت کرد و باوجود فشارهای مکرر و شدید یک قدم هم از موضع خود عقب نشینی نکرد. وقتی داکتر غنی از معامله با طالبان مطلع می شود او با همه متحدان سیاسی آمریکا و همچنان با سیاسیون و مقامات آمریکا به تماس می شود و چالشها و آسیب پذیری های چنین معامله پنهانی و غیر ملی را توضیح می دهد تا اینکه داکتر محب اظهارات خود را انجام می دهد که باعث مطلع شدن سیاسیون آمریکا از یک معامله نادرست با طالبان می شود. بالاخره مذاکرات خلیلزاد کاملاً به بن بست قرار می گیرد. اکنون دیده شود که داکتر خلیلزاد چگونه می تواند به موافقت دست یابد که مورد قبول تمام افغانها و متحدان افغانستان باشد .

سه: استراتژی طالبان از همان آغاز روشن بود که بنابر وابستگی شان با پاکستان؛ با دولت افغانستان مذاکره نخواهند کرد. آنها با حمایت فکری و زمینه سازی سیاسی پاکستان داخل مذاکرات صلح با امریکا شدند. آنها می دانستند که هر میز مذاکره که بدون دولت افغانستان تشکیل یابد، در ذات خود برای آنها موفقیت محسوب می شود بناً همه تلاشهای خود را برای ممنوعیت نمایندگان دولت معطوف داشتند تا اینکه از ملاقات با نمایندگان عازم شده دولت افغانستان در دوحه ابا ورزیدند. طالبان آنقدر از پیروزی شان مطمئن شده بودند که قبل از وقت در مورد انحلال قوه های نظامی افغانستان و تاسیس یک رژیم طالبانی صریحاً صحبت کردند و گفتند آنها به مثل فاتحین وارد کابل خواهند شد. داکتر غنی می دانست که تا زمانی که طالبان با حکومت افغانستان به میز مذاکره نه نشینند، پیامد مذاکرات تکرار مصالحه ملی مجاهدین به شوروها خواهد بود که برآیند آن کشته شدن رییس جمهور داکتر نجیب الله و جنگهای داخلی کشور بود. بناً تا آخرین لحظه تلاش بحرچ داد تا چنین مذاکرات غیر ملی را سبوتاژ کند و با برگشت خلیلزاد از واشنگتن به

د پانو شمیره: له 1 تر 2

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکاري ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړيکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de

يادونه: دليکنې دليکنيزې بڼې پازوالي د ليکوال په غاړه ده ، هيله من يو خپله ليکنه له راليرولو مخکې په خيبر و لولي

ارگ و تشکیل یک هیئت همه شمول و با صلاحیت برای مذاکره با طالبان؛ در میزبه خود موفق بنظر می رسد. اگر داکتر غنی مبارزه نمی کرد ما اکنون شاهد یک دولت طالبان در افغانستان می بودیم .

چهار: چه کسی بپذیرد یا نه همانطوریکه کمونیستان زاده اتحاد شوروی و مجاهدین زاده پاکستان و آمریکا بودند، درست به همین شکل طالبان نیز زاده پاکستان هستند. طالبان هر قدر خود را مستقل بازتاب دهند، وابستگی شان را به اسلام آباد نمی توانند پنهان نمایند. مثلاً طالبان در هیچ یکی از اظهارات مداخله آمیز مقامات پاکستان به شمول اظهارات غیر معقول و مداخله آمیز صدراعظم پاکستان واکنش نشان داده نتوانستند. داکتر غنی و تیم آن با تلاش های زنجیره ای خود توانستند به جهانیان وابستگی طالبان را با پاکستان بیشتر واضح سازند و طوری که دیده می شود آنها در کار شان موفق هستند. در این مورد، تلاشها و موقف امرالله صالح فوق العاده مؤثر واقع شده است. امروز وقتی نام از طالبان در افغانستان بلند می شود، بجز از چند مذهبیبون افراطی، همه ملت افغانستان می دانند که طالبان گودی های حراست از منافع پاکستان در افغانستان هستند. در عقب مذكرات آمریکا با طالبان در دوحه اسلام آباد قرار داشت اما دیگر چنین نخواهد بود بخاطریکه ظاهراً داکتر غنی توانسته است دستهای مداخله گر عمران خان را بالاخره قطع کند .

حالا دیده شود که آینده افغانستان چگونه رقم می خورد؟ آیا طالبان به صلح تن خواهند داد یا نه؟ آیا آمریکا واقعاً می خواهد افغانستان بالاخره به صلح ، ثبات و خودکفایی برسد؟ و آیا ملت افغانستان قدر کارهای داکتر غنی را خواهند دانست یا یکبار دیگر تاریخ سیاه را تکرار خواهند کرد؟ این سوالات و امثال آن را فقط وقت می تواند پاسخ دهد اما من به عنوان یک استاد پوهنتون به وجود رییس جمهور دانشمند و ملی گرایی افغانستان می نازم و آن را گرامی می پندارم و از خداوند متعال استدعا می کنم که ملت نیز قدرش را بداند.